

РЕШЕНИЕ

№ 34652

гр. София, 22.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 25.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **5346** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВПИ), вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. А. Н. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Д. П., срещу Решение № 3382р-13727/25.03.2025 г. на Началника на 07 РУ на СДВР, с което на основание чл. 58, ал. 1, т. 2 ЗОВВПИ е отнето разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси № 20150120091/07.05.2020 г., валидно до 06.05.2025 г.

В жалбата се поддържа, че оспореният административен акт е необоснован и незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Конкретизира се, че макар да е дадена възможност на г-н Н. за възражение във връзка с откритото производство по отнемане на оръжието, то оспореното пред съда решение е постановено преди да изтече определения срок. Наред с това се твърди, че не са налице доказателства за наличие на обстоятелствата по чл. 58 ал. 1 т. 2 от ЗОВВПИ. Искане се отмяна на Решение № 3382р-13727/25.03.2025 г. на Началника на 07 РУ на СДВР, с което на основание чл. 58, ал. 1, т. 2 ЗОВВПИ е отнето издаденото на С. А. Н., разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси № 20150120091/07.05.2020 г., валидно до 06.05.2025 г.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата. Излага допълнителни съображения в депозираните писмени бележки. Претендира разноски за държавна такса.

Ответникът – Началник на 07 РУ на СДВР, в съдебно заседание не е представляван. От процесуалния му представител са депозираните писмени бележки, които не касаят процесния

случай и изложените в тях съображения са неотнормими към фактичката обстановка по делото. Заявена е претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на евентуално претендираното адвокатско такова.

Софийска градска прокуратура не е заявила становище по жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактичката обстановка:

Жалбоподателят С. Н. от [населено място] е притежавал разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях с № 20150120091/07.05.2020 г., валидно до 06.05.2025 г.

С докладна записка рег. № 44300-613/29.01.2025 г. (л.9), изготвена от ВПД началник група КОС 07 РУ – СДВР, началника на 07 РУ – СДВР е уведомен, че в група „Контрол над общественоопасните средства“ е извършена проверка е ЕАР – КОС, при която е установено, че за жалбоподателя С. А. Н. има въведено сигнално съобщение „извършител“ по ЗМ № 175/2024 г, по описа на РУ – Д., за престъпление по чл. 195, ал .1, т. 4 НК. Въз основа на това е предложено образуване на производство по издаване на решение за прекратяване на разрешението за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси, издадено на жалбоподателя. С Писмо рег. № 338200-2045/31.01.2025 г. (л.8) жалбоподателят, на основание чл. 26, ал .1 АПК ,вр. чл. 155, ал. 1 ЗОБВВПИ, е уведомен за образуваното производство и на осн. чл. 34, ал. 3 АПК му е даден 7 дневен срок за възражения. Писмото е връчено на жалбоподателя на 17.03.2025 г. Жалбоподателят се е възползвал от възможността си да подаде възражения, като такива са подадени с вх. № УРИ 338200-6575/26.03.2025 г. (л.5) т.е след изтичане на седмо дневния срок. С оглед на това се явява неоснователно възражението ,че органа се е произнесъл преди да изтече определения срок за подаване на възражение ,който в конкретния случай изтича на 24.03.2025г / понеделник –работен ден /

На 25.03.2025 г. е издадено решение № 3382р-13727/25.03.2025 г. на Началника на 07 РУ на СДВР, с което на основание чл. 58, ал. 1, т. 2 ЗОБВВПИ е отнето разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси № 20150120091/07.05.2020 г., валидно до 06.05.2025 г. (л.7). Като мотиви в решението е цитиран резултата от извършената проверка на група КОС при 07 РУ СДВР, както и че жалбоподателят не се е възползвал от възможността си да подаде възражения / предвид обстоятелството ,че възражението е входирано на 26.03.2025г след изтичане на срока по чл. 34, ал. 3 АПК /

При така установената фактичката обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане, а по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на законовите му правомощия и при спазване на изискуемата писмена форма, поради което не се констатира основания за прогласяване на нищожността му.

При издаването му обаче са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съгласно чл. 35 индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Според чл. 36, ал. 1 доказателствата се събират служебно от административния орган, освен в

предвидените в този кодекс или в специален закон случаи. Съдът намира, че административният орган не е изпълнил тези свои задължения и е издал един незаконосъобразен административен акт, тъй като не са изяснени в пълнота фактите и обстоятелствата, при наличието на които органът може и е длъжен да упражни правомощията си. Началникът на 07 РУ СДВР дословно е цитирал докладна записка рег. № 44300-613/29.01.2025 г., без да изложи свои мотиви по отношение установените факти и резултата от проверката. Органът не е изяснил дали жалбоподателят е привлечен като обвиняем по цитираното досъдебно производство, нито е проучил на какъв етап е то. В нарушение на чл. 36, ал. 1 АПК органът не е изискал справка за досъдебното производство за да се увери, че жалбоподателят е бил привлечен като обвиняем. Въвеждането на „сигнално съобщение – извършител“ не може да се приравни с упражняване на компетентността на прокурора, респ. на разследващия орган по чл. 219, ал. 1 и ал. 2 НПК. Съгласно посочените разпоредби когато се съберат достатъчно доказателства за виновността на определено лице в извършване на престъпление от общ характер и не са налице някои от основанията за прекратяване на наказателното производство, разследващият орган докладва на прокурора и привлича лицето като обвиняем със съставяне на съответно постановление. Разследващият орган може да привлече лицето като обвиняем и със съставянето на протокола за първото действие по разследването срещу него, за което докладва на прокурора. В преписката липсват доказателства такова привличане да е извършено. Фигурата на обвиняемия, както и правата му в наказателния процес възникват именно от момента на привличането му в това му качество. От това следва, че докато не е извършено това процесуално действие, независимо от наличието на „сигнално съобщение – извършител“, жалбоподателят не е страна в наказателното правоотношение. От тази гледна точка, следва да се направи извод, че административният акт е издаден преждевременно и преди да бъдат събрани и обсъдени всички относими доказателства, необходими за установяване на обективната истина и релевантната фактическа обстановка. В този смисъл, недоказано е настъпването на юридическите факти, въз основа на които е упражнена властническата компетентност на административния орган.

Освен горното и в продължение на изложеното, решението е постановено и в нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 155, ал. 1 ЗОБВВПИ при настъпване на някое от обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 2 - 8 или при отпадане на основателната причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 издаденото разрешение се отнема с решение на органа, издал разрешението. Нормата препраща към процедурата по издаване на разрешително придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях и по – конкретно към отрицателните предпоставки, при наличието на които, такова не се издава. В случая органът твърди, че е налице основание по чл. 58, ал. 1, т. 2 ЗОБВВПИ. Нормата визира хипотеза, при която разрешително за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, което е осъждано за умишлено престъпление от общ характер или срещу него има обвинение за такова престъпление.

С разпореждане № 19648/09.06.2025 г., съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като изрично е указано на административния орган, че следва са установи наличието на фактическите основания за издаване на обжалвания административен акт, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. В конкретния случай фактическото основание за упражнената властническа компетентност е наличието на влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер или наличието на обвинение за такова престъпление. Първата хипотеза не е налице, доколкото и органа не твърди да е налице влязла в сила присъда. Спорен е въпросът доколко е налице втората отрицателна предпоставка, а именно обвинение за такова престъпление. Както се посочи по-горе, фигурата на обвиняемия възниква с привличането

на конкретно лице в това му качество. По делото безспорно се установява, че в група „Контрол над общественоопасните средства“ е извършена проверка е ЕАР – КОС, при която е установено, че за жалбоподателя С. А. Н. има въведено сигнално съобщение „извършител“ по ЗМ № 175/2024 г, по описа на РУ – Д., за престъпление по чл. 195, ал .1, т. 4 НК. Наличието на такова „сигнално съобщение“ не се приравнява на привличането на жалбоподателя като обвиняем по цитираното досъдебно производство и от него не възникват правните последици, които настъпват с постановлението по чл. 219, ал. 1 НПК. Въпреки разпределението на доказателствената тежест между страните, административният орган не е проявил процесуална активност и не е ангажирал доказателства, че жалбоподателят е привлечен като обвиняем за умишлено престъпление. Налице са доказателства, че по отношение на него има „сигнално съобщение“, но в хода на състезателния процес не е доказано, че същият има процесуалното качество „обвиняем“. С други думи, не е доказан фактическия състав на производството по отнемане на издаденото разрешително.

От тук следва, че не може да бъде установено по категоричен начин, че спрямо жалбоподателят е налице хипотезата на чл. 58, ал. 1, т. 2 ЗОБВВПИ, поради което решението на началника на 07 РУ СДВР е необосновано и незаконосъобразно. Същото е издадено без изводите на органа да са подкрепени с доказателства и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което е дължима отмяната на порочния административен акт.

Доколкото процесуалният представител на жалбоподателя своевременно е заявил претенция за присъждане на сторените по делото разноски за държавна такса, с оглед изхода на спора СДВР следва да бъде осъдена да му заплати сума в размер на 10 лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, 2-ри състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3382р-13727/25.03.2025 г. на Началника на 07 РУ на СДВР, с което на основание чл. 58, ал. 1, т. 2 ЗОБВВПИ е отнето издаденото на С. А. Н. от [населено място] разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси № 20150120091/07.05.2020 г., валидно до 06.05.2025 г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. А. Н. направените по делото разноски в размер на 10 лв. за държавна такса.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението на страните.

Съдия: